

пыны наклалі аснову традыцыям, якія вызначылі шляхі развіцця айчыннага піянізму.

Адна з важнейшых прафесійных задач, атрымаўшых практычнае развіццё і тэарэтычнае асэнсаванне, - тэхнічная падрыхтоўка піяніста. Мікалай Рубінштэйн, стварыўшы ў сваёй творчасці эталоны тэхнічнай дасканаласці, аказаў уплыў на станаўленне характэрнай для Маскоўскай кансерваторыі традыцыі - вялікая ўвага да пытанняў піянізму і яго тэхналогіі.

Для даследчыкаў і выканаўцаў уяўляюць цікакасць звалопныя погляды на ролю тэхнічнай падрыхтоўкі, практыка розных майстраў і іх погляды на праблему.

Узровень вырашэння пытанняў тэхнічнай падрыхтоўкі ў розных музычных навучальных установах неаднолькавы. Хочацца падкрэсліць, што тэхнічнае ўдасканалванне піяніста - складаны і пэўна працэс і поспех залежыць ад яго якаснай рэалізацыі на ўсіх ступенях музычнай адукацыі.

З гэтага пункту гледжання найбольш спрыяльныя ўмовы ўзнікаюць у рамках унікальнага адукацыйнага цыкла ліцэй-акадэмія з адзінай метадычнай канцэпцыяй. Такі тып не мае аналагаў у свеце.

Іншас становішча ў цыкле музычнае вучылішча-акадэмія. Справа ў тым, што музычныя вучылішчы маюць значна большую аўтаномію, чым ліцэй, і таму актуальнай застаецца праблема адзінай метадычнай палітыкі. Адсюль вынікае, што ранейшэ канкрэтнай прафесійнай задачы ў многім вызначасца дакладнасцю ўдасканалвання ўсіх звёнаў музычнай адукацыі.

Вышэйшым крытэрыем у ацэнцы тэхнічных навыкаў з'яўляецца разгляд іх у кантэксце стылю, зместу твора, яго інтэрпрэтацыі. Аднак гэта не выключае неабходнасці фундаментальнага, сістэматычнага і нефармальнага вывучэння элементарных, базавых кампанентаў тэхнічнай падрыхтоўкі (гам, арпеджыю і інш.). Апошняе вызначасца ў якасці актуальнай задачы і разглядаецца як умова аднаўлення часткі страчаных традыцый тэхнічнага ўдасканалвання. Ва ўдасканалванні вялікая роля належыць навыкам самастойнага аналізу тэхнічных цяжкасцей, тэарэтычным і агульнаму музычным ведам.

Патрэбнасць у пастаянным удасканаленні майстэрства з'яўляецца прыметай прафесійнай культуры, спрыяльнай умовай для самаўдасканалення асобы ў цэлым.

Ажыгін С.І.,
дацэнт

ВЫХАВАННЕ СТУДЭНТА Ў КЛАСЕ СПЕЦІНСТРУМЕНТА

У пытаннях удасканалвання метадыкі навучання і выхавання студэнтаў вялікая роля павінна адводзіцца выхаванню ў студэнта такіх якасцей, як працаздольнасць, мэтанакіраванасць, воля. Гэтыя якасці дапамагаюць сфарміраваць умненне самастойна працаваць.

Перыяд навучання ў ВНУ культуры і мастацтва характарызуецца многімі складанасцямі. Выкладчык сустракаецца з асобамі, у значнай ступені ўжо сфарміраванымі. Таму ў працэсе работы выкладчыку даводзіцца адначасова вырашаць дзве задачы: выхоўваць і перавыхоўваць.

Часта выкладчык сустракаецца з недахопамі прафесійнага характару: няправільнай пастаноўкай губ, дыхання, гукаўтварэння і інш. Часу ў выкладчыка вельмі мала. Таму педагогам па спецыяльных як мага хутчэй трэба вывучыць недахопы студэнта, яго становішча і адмоўныя рысы характару. Сустракаюцца вучні з павышанай эмацыянальнасцю, у якіх, як правіла, не хапае цяпення выслухоўваць выкладчыка. Бываюць і вучні, якія хваравіта рэагуюць на папярэджанне выкладчыка. Таму вельмі важна і для студэнта, і для выкладчыка ўмець валодаць сабой, кантраляваць свае эмоцыі. Часам выкладчык сустракаецца з вельмі нервовым вучнем, і патрабуецца шмат увагі і такту, каб выхаваць у вучня ўпэўненасць ў сваіх сілах.

Цяжкія работы з навучэнцамі ўскладняюцца і тым, што ў выкладчыкаў могуць быць свае асаблівасці і працы, і характару. Але ў любым выпадку выкладчыку трэба заўсёды ўлічваць узровень ведаў і падрыхтаванасці навучэнца. У гэтым выпадку педагог зможа прапанаваць навучэнцу твор, які адпавядае яго магчымасцям, развіццю выканаўчых навыкаў.

Вядома, як бы многа выкладчык ні працаваў, ён не справіцца са складанымі задачамі, калі не будзе вывучаць вопыт сваіх калег, павышаць сваю педагагічную кваліфікацыю, вывучаць ўсе новае, што з'яўляецца ў педагогіцы, метадыцы навучання, штодзённа ўдасканалваць працэс навучання.